

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 154.

Semte Session.

48de Møde.

Tredagen den 9de December.

(Forts.)

Frolund: Jeg tror dog vel nok at turde antage om den ærede Krigsminister, at han vil indrømme, at en Lærerløn her i Kjøbenhavn af 2, 3, ja 4 Rbd. for Timen er temmelig høj. Jeg kunde ønske, at den ærede Minister vilde udtale sig over, om han vil lade denne Sag ligge sig alvorligt paa Hjerte og paa det Hurtigste anstille Undersøgelse angaaende dette Institut, hvilken Undersøgelse skulde gaae ud paa, hvorledes det kunde indrettes noget mere hensigtsmæssigt, og navnlig, hvorledes der kunde spares Noget paa de store Udgifter, det forholder. — Jeg ønskede, at den ærede Krigsminister vilde erklære sig derover.

Eschering: At Finantsudvalget ikke er kommet til at berøre denne Sag, som allerede flere Gange har foreligget, har sin simple Grund deri, at det har havt al Anledning til at antage, at Krigsministeriet i dette Dieblift paa en meget alvorlig Maade er befastiget med at undersøge Forholdene ved Landcadet-akademiet. Den Kjendsgjerning, som ligger for, og som maa bringe Enhver til at indsee, at dette Institut for Diebliftet koster for meget, er, at der til Underviisning af et halvhundredes Cadetter, der hver især kun skulle være et Par Aar ved Underviisningsanstalten, anvendes 35000 Rbd. om Aaret, hvilket er 700 Rbd. aarlig for hver. Det er jo aabenbart, at man for denne Sum kan lade hver Enkelt undervise for sig og føde og klæde dem, og det bør ikke være Resultatet af en samlet Underviisning paa et Institut, at man igennem den private Underviisning kan skaffe det billigere

for hver Enkelt. Dette er en saa klar Kjendsgjerning, at man kun behøver at faste Diet derpaa, for at vide, at, saaledes som Institutet for Diebliftet er stillet, maa der være noget Brangt i Organisationen. Men, som sagt, det er Finantsudvalget bekendt, og bekendt ved hvad der er meddeelt af Krigsministeriet selv, at denne Sag for Diebliftet er under særlig Betragtning, og derfor har Finantsudvalget heller ikke troet at burde bringe den til Dmtale. Jeg erkjender imidlertid, at det er gavnligt, at Opmærksomheden alligevel er blevet henvendt derpaa, og det er maastee dobbelt gavnligt, fordi man derved seer, at medens Udvalget har studt denne Sag fra sig, har det saa at sige faaet en Paamindeelse fra Medlemmer af Thinget, der synes, at det ikke i denne Retning havde gjort sin Skyldighed; det er gavnligt, at man seer, at Finantsudvalget gaaer frem med et saa overordentligt Naadehold, at det knap tilfredsstiller Medlemmerne i Thinget.

A. Sage: Det forekommer mig, at der for de Herrer, der have stillet dette Forslag, dersom de skulde bestemme sig til at tage det tilbage, maa være en Udvei til desuagtet at faae deres Ønske opnaaet, isald det nemlig, som jeg haaber, er Thingets bestemte Billie, endnu i denne Session at nedsætte en Undersøgelsescommission til at eftersee det hele Krigsministeriumsbøven; thi af en saadan Commission vil jo Landcadetakademiet ogsaa kunne blive efterseet. Det forekommer mig iøvrigt ikke, at den Anke er grundet, der er rejst med Hensyn til, at dette Forslag først er kommet til tredie Behandling; idetmindste have jo de ærede Forslagsstillere havt et godt Forbillede i den ærede Krigsminister selv, som med ligesaa